

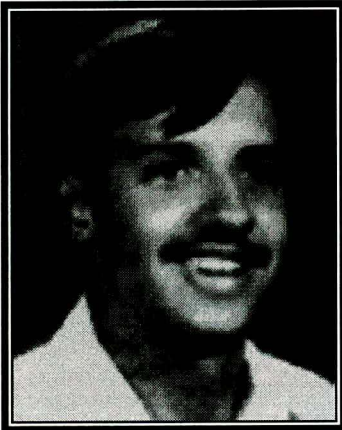

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

רב טוראי אברהם (אבי) גרינולד ז"ל

בן לאה-ינטה ואליעזר

נולד בירושלים

בתאריך ח' באייר תשי"ז, 9/5/1957

התגורר בירושלים

התגייס ביולי 1975

שרת בחיל השיריון

נפל במלחמת שלום הגליל

בתאריך י"ט בסיוון תשמ"ב, 10/6/1982

נקבר בבית העלמין בגבעת שאול

אזור: לז שורה: 4 קבר: 9

הותיר אחריו אישה, בן, אב, אם מאמצת, שני אחים

ושלוש אחיות

בן 25 בנפלו

קורות חיים

בן לאה ינטה ואליעזר, נולד בירושלים ביום ח' באייר תשי"ז (9.5.1957). האב, ניצול השואה, עלה מצ'כיה. בגיל חמש יצא אברהם, שכונה אבי, עם הוריו לארצות-הברית, שם נתמנה אביו כמנהל מחלקת העליה של הסוכנות היהודית. ארבע שנים שהה בארצות-הברית, שבה החל את לימודיו היסודיים בבית-הספר "עץ חיים" והצטרף לתנועת בני-עקיבא. בשובו לירושלים למד תחילה בבית-הספר היסודי על-שם הרב עוזיאל. הוא הצטיין בלימודיו והמשיך את חברותו בתנועת בני-עקיבא.

כבן 13 התייתם מאמו. אביו נשא אשה שניה, שגידלה אותו כבנה. הוא עבר ללמוד בבית-הספר התיכון "נתבי מאיר" והצטיין בלימודיו החילוניים והתורניים, במוסד זה עוצבה אישיותו. אבי רכש ידידים שהעריכו את אישיותו והיה מקובל על מוריו ועל חבריו. בתקופה זו העמיק את פעילותו בבני-עקיבא והדריך בני-נוער ברמת-אשכול.

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

בשנת תשל"ה סיים את לימודיו התיכוניים והצטרף לישיבת-ההסדר בקרית-ארבע. במסגרת זו התגייס לצה"ל ושירת בחיל-השריון, כשהוא מחלק את זמנו בין הטירונות בצה"ל, הלימודים בישיבה והביקורים הקצרים בביתו בירושלים. אבי התכתב בקביעות עם אביו, ובאחד ממכתביו, לקראת ראש-השנה, עשה עם עצמו חשבון-נפש: "עד כמה שאני זוכר את החודש בו ביליתי בצבא לא השתמטתי משום תפקיד. לפעמים היה קשה לי מאוד וחשבתי שאני נשבר, ובכל זאת המשכתי".

ביום 23.7.1975 התגייס במסגרת ישיבת ההסדר. הוא עבר שורה של קורסים, ביניהם קורס נהגי טנקים. עלה לדרגת רב"ט, ואחרי ארבע שנות שירות השתחרר מן הצבא. בתעודת השחרור שלו ציין מפקדו: "חייל מעולה ומסור, נהג טנק מעולה".

אחרי שהשתחרר משירות החובה התחיל ללמוד ב"כולל אברכים" במבשרת-ציון. הוא הכשיר את עצמו לעבודת הוראה כמחנך ברוח התורה. כשסיים את לימודיו הוצע לו לצאת בשליחות חינוכית לחוץ-לארץ, אך הוא סירב. אבי ראה את יעודו בחינוך הדור הצעיר בעיירות הפיתוח. אותו פרק זמן נשא לאשה את חברתו לביאה, ויחד קיוו לצאת לעבודה בקרית-שמונה, שהייתה נתונה אז להתקפות חוזרות של מחבלים מעבר לגבול.

אבי היה בעל מחשבה מעמיקה והרבה להתעניין בהלכה הקשורה בישוב ארץ-ישראל. הוא כתב על נושא זה ואף נשא דרשות, שבהן גילה את כושר הביטוי שלו.

עם פרוץ מלחמת שלום הגליל, ביום 6.6.1982, גויס לשירות מילואים ועלה עם יחידתו לחזית בלבנון. הוא שימש כנהג טנק של המ"פ. ביום י"ט בסיוון תשמ"ב (10.6.1982), כשיחידתו התקדמה בגזרת אגס קרעון, נפגע אחד הטנקים. אבי חש לחץ נפגעים, אך נפגע בעצמו וימים אחדים נחשב לנעדר, עד שנמצאה גופתו. ביום ל' בסיוון תשמ"ב (21.6.1982) הובא אבי למנוחות בבית-הקברות בגבעת-שאול בירושלים, סמוך לקבר אמו. הוא השאיר אחריו אשה, אב, אם מאמצת, שני אחים ושלוש אחיות. לאחר נופלו נולד בנו אביחי עקיבא.

שר הבטחון אריאל שרון כתב להוריו אחרי נפילתו: "אבי היה לוחםאמיץ, נהג טנק מעולה, חבר אוהב ומסור". מפקדו סיפר עליו: "הוא

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

הצטיין בתפקידו וביצע את המוטל עליו הן באימונים והן בקרב בצורה מקצועית ומהימנה".

לזכרו של אבי הופיע ספר ושמו "עוד אבי-חי". בספר פרקים על חייו ועל הגותו, וכן פרקים בנושאים תורניים שבהם התעניין בחייו ושיעורים שהושמעו בימי הזיכרון לנופלו. על-שמו הוקמה קרן מלגות, "קרן אבי-חי", התומכת בלומדי הכולל "מרץ".

לזכרו נקבעו ימי-עיון בנושאים תורניים. בהשתתפות רבנים, מוריו וחבריו. בכולל הוקמה על-שמו ספריה עיונית. במרכז הקליטה במבשרת-ציון הוקמה ספריה כללית על-שמו, וכן תוכננה קרן להקמת שיכון "נחלת אבי חי", ליד הישיבה במבשרת-ציון שבה למד.